

ת"פ 45201/03/13 - מדינת ישראל נגד עזמי ריאשי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45201-03-13 מדינת ישראל נ'
ריאשי(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עזמי ריאשי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: "החוק"), והיזק במזיד לרכוש, לפי סעיף 452 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.3.13 בביתם שבעיסויה, שוחחה אשתו של הנאשם (להלן: "המתלוננת") בטלפון עם אחותה. הנאשם חשד שהמתלוננת משוחחת עם גבר זר, אולם בהמשך הבין ששוחחה עם אחותה. בשלב זה התקשרה המתלוננת למשטרה, ואז החל ויכוח בין השניים, במהלכו דחף הנאשם את המתלוננת, כך שראשה הוטח בקיר ונגרמו לה שריטות בראשה. משהגיע שוטר למקום, סירב הנאשם לפתוח את הדלת, והשליך את מכשיר הטלפון הסוללרי של המתלוננת לאסלה. עם הגעתו של הנאשם לתחנת המשטרה, משהבחין במתלוננת אמר לה "אל תפתחי את הפה יותר מידי, אני יצא מהכלא בקרוב".

2. הנאשם הורשע לפני כב' השופטת לארי-בבלי, ובהמשך התקבל בעניינו תסקיר שרות המבחן. בפגישות עם קצינת המבחן, הנאשם לא קיבל אחריות על המיוחס לו בכתב האישום, ובהמשך כפר במיוחס לו במהלך הטיעונים לעונש. בנסיבות אלה, בוטלה הכרעת הדין, והתיק עבר לדיון לפני מותב זה. לאחר שבית המשפט שב והסביר לנאשם את המיוחס לו, החליט הנאשם לשוב ולהודות בכתב האישום המתוקן. שרות המבחן ערך תסקיר נוסף לגבי הנאשם.

בהתאם לתסקירי שרות המבחן, הנאשם בשלהי שנות ה-40 לחייו, נשוי לשתי נשים ולו עשרה ילדים. המתלוננת היא אשתו השניה, וצעירה ממנו בכעשרים שנים. הנאשם משמש כמפרנס יחיד של נשותיו וילדיו. שירות המבחן התרשם כי דינמיקת היחסים בין הנאשם לבין המתלוננת, מלווה בקשיים באמון ובמחויבות האחד כלפי השני. הנאשם הביע סירוב מוחלט להתערבות טיפולית, תוך שקיבל אחריות על מעשיו באופן פורמלי, אולם צמצם והפחית מחומרת מעשיו. המתלוננת תארה כי הנאשם נקט כנגדה אלימות במספר הזדמנויות, אולם הדגישה כי מסוגלת להגן על עצמה, וחווה את הנאשם כאדם רגוע ואינו אלים, המשמש אב למופת לילדיו. מדיווח לשכת

הרווחה אשר טיפלה בבני הזוג, עולה כי מספר פעמים נקטה המתלוננת באלימות כלפי הנאשם. בתסקיר הראשון, תיאר שירות המבחן התרשמות לפיה הנאשם נוטה להגיב באופן אימפולסיבי ואלים במצבי לחץ ותסכול, וזקוק לטיפול. בתסקיר השני פירט שירות המבחן, כי למעצרו של הנאשם ולניהול ההליכים הפליליים כנגדו, היתה השפעה אפקטיבית, מרתיעה ומחדדת גבולות אסור ומותר. שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כמתאים לריצוי העונש בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה הפנתה לחומרת המעשים ולפגיעתם בתא המשפחתי ובתחושת הביטחון של האישה. בנוסף, ציינה המאשימה את נסיבות ביצוע העבירה, המעידות על התנהלות אובססיבית וקנאית, תעוזה והעדר מורא מפני אוכפי החוק, בכך שהנאשם לא פתח את דלת הבית ונקט בלשון מאיימת כנגד המתלוננת בתחנת המשטרה. מדובר בנאשם אשר ריצה מאסר בגין עבירה מסוג אחר, מתקשה בקבלת אחריות למעשיו, ואינו נכון להשתתף בטיפול שהוצע לו. בהתחשב בכל האמור, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר למשך 12 חודשים, ומאסר מותנה.

4. בא כוח הנאשם טען כי עיקר האלימות הופנתה מצד המתלוננת כלפי הילדים וכלפי הנאשם. בני הזוג טופלו בשירותי הרווחה, ואולם הטיפול הופסק בשל קושי בו בתוך המגזר הערבי. במקרה הנדון, מדובר באלימות שאינה קשה, כנגד אישה המהווה את החוליה החזקה בקשר הזוגי, ומאז הארוע לא נפתחו כל תיקים חדשים כנגד הנאשם, על אף חזרת בני הזוג להתגורר ביחד. עוד ציין בא כוח הנאשם, את השפעת מידת העונש על הנאשם ועשרת ילדיו. לפיכך, ביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

מתחם הענישה

5. הרמת יד או נקיטה בכח הזרוע כלפי הזולת, מהווה פגיעה בשלומם ובבטחונם האישי. מעשים אלה לובשים משנה חומרה, כאשר הם מכוונים כלפי בת זוג, החיה עם הנאשם תחת אותה קורת גג, בתא משפחתי אינטימי ומצומצם, תא האמור להוות עבודה מקום מבטחים ועוגן. עבירות האלימות במשפחה, וכלפי בנות זוג בפרט, הפכו לנפוצות, כאשר לא פעם קורבנות העבירה מתקשות לגייס כח ותעצומות על מנת להתלונן כנגד בן זוגן. בשל כל האמור, החמיר המחוקק בענישה בעבירות אלה, וכן הדגישה הפסיקה את הצורך במתן מענה עונשי הולם כנגד גברים מכים. יחד עם זאת, מידת השונות בין נסיבות ביצוע העבירות במקרים שונים, משפיעה באופן משמעותי על מתחם הענישה.

בחינת נסיבות האירוע הנוכחי, מעלה כי לתקיפה קדם ויכוח בין השניים, לאחריו נתן הנאשם דרור לכעסיו ודחף את המתלוננת, כך שראשה נחבט בקיר. המתלוננת אמנם נחבטה בקיר בראשה, אולם מדובר בדחיפה אחת, כך שאין המדובר באלימות מתמשכת. בנוסף, על אף תיאור החבלות שנגרמו, במסגרת הסדר הטיעון הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפת בת זוג שלא גרמה לחבלה. אמירות הנאשם כלפי המתלוננת, לגביהם לא יוחסה לו כל עבירה, מעידות על אופיו האלים. עבירת ההיזק במזיד בה הורשע, מצויה ברף נמוך של ביצוע העבירה. בנסיבות האירוע, יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כל המיוחס לנאשם.

לאחר ששקלתי את מעשה העבירה בנסיבותיו, את הפסיקה הנוהגת וכן את הפגיעה בערך המוגן, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין תקופה קצרה של מאסר שירוצה בעבודות שירות, ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

6. לנאשם עבר פלילי בביצוע עבירות שאינן עבירות אלימות, ואולם יש לשקול את העובדה שריצה מאסר בפועל אשר לא הרתיעו מלעבור עבירות נוספות. בנוסף, לנאשם רקע בעייתי אשר הביא אותו לביצוע העבירה, כמפורט לעיל בתסקיר, ואולם הנאשם לא עבר טיפול אפקטיבי כלשהו, ואף לא שיתף פעולה עם הצעות טיפוליות. לצד כל זאת, יש לשקול שיקולים כבדי משקל לקולא: הנאשם קיבל אחריות על מעשיו בבית המשפט, וזו לו הרשעתו הראשונה בעבירת אלימות מסוג כלשהו. בנוסף, כפי שהצהיר בא כוח הנאשם, מאז ביצוע העבירה ועד היום, לא נפתח כל תיק חקירה כנגדו. עוד יש לשקול את השפעת הענישה על הנאשם ועל משפחתו הקרובה, המונה 10 ילדים הסמוכים על שולחנו. בנוסף, אשקול את התרשמות שרות המבחן מהשפעת ההליכים המשפטיים וכן תקופת מעצרו של הנאשם, כמציבים גבולות ברורים לפניו. כל האמור לעיל, מלמד על הפנמה של הנאשם את חומרת מעשיו והשלכות התנהלות אלימה, וכן על בחירתו במסלול חיים שונה ומיטיב עם עצמו ומשפחתו.

7. לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של היזק במזיד.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות שירות. הובהרו לנאשם השלכות אי ביצוע עבודות השירות. עבודות השירות יחולו במועד שקבע הממונה ביום 11.11.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו בתמוז תשע"ה 13 ביולי 2015, במעמד הצדדים.